

[Axel Sørensen.]

halvdelen af befolkningen, at udlånsrenten inden for et år er nedsat med 1 pct., samtidig med at kursen på obligationer er steget ikke uvæsentligt. Det betyder en lettelse for dem, der skal etablere sig, for dem, der skal investere til gavn for den generation, der søger en stilling i de frie erhverv, alt sammen af stor samfundsmæssig betydning.

Hvis man gav efter for nogle af de ønsker, vi for nylig har hørt, og gav en skattelettelse, som man gjorde i 1961, ville man vælte betingelsen for rentelettelse og kursstigning så hurtigt, som man blæser et korthus omkuld. Vi må erkende, at den skattelettelse, som blev givet i 1961, øgede forbruget stærkt og medvirkede til en renteforhøjelse, som det tog os over 2 år at overvinde.

Hvis man må have lov at komme med en kompliment til den siddende regering, skal det være en anerkendelse af, at det er lykkedes at genskabe en så god handelsbalance og en valutabeholdning, som igen nærmer sig den højde, den havde for 4 år siden, da den var størst. På denne baggrund — og også med henblik på, at et folketingsvalg skal afholdes, inden der er gået et år — kunne det være fristende at imødekomme ønskerne blandt landets skatteydere om en skattelettelse; ja, man kunne ønske at være lige så imødekommende som oppositionspartierne, som giver befolkningen lov til at kigge ind i lykkens land. Når disse skattelettelsesønsker ikke er imødekommet i det foreliggende forslag til udskrivningslov, må det være, fordi den siddende regering har sat sig det mål at holde økonomien i orden i vort land med udsigt til, at vi kan påtage os løsningen af de nye krævende opgaver, som har afspejlet sig i den finanslovdebat, der er ført her i disse dage, disse store opgaver, der trænger sig på, og hvis løsning vil koste milliardbeløb. Hvis man skal varetage disse opgaver, må den til enhver tid siddende regering skaffe sig den økonomiske rygdækning ved at fastholde og sikre en fast økonomi.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag.

Morten Lange: Da de to ærede ordførere fra mit parti, som plejer at tage sig af skatte-sager, er forhindret i at være til stede i dag, er det faldet i min lod at skulle fremsætte

nogle bemærkninger om udskrivningslovforslaget.

Jeg skal indlede med at gøre opmærksom på, at vi sidste år stemte imod de skattenedsættelser, som regeringen lod sig lokke med til i forbindelse med omsforliget, og i modsætning til de ærede ordførere for venstre og det konservative folkeparti kan vi altså hilse med glæde, at det, at man har fastholdt de samme satser som sidste år, betyder en vis beskeden tilbageføring fra indirekte til direkte beskatning — balancen var ellers ved omsforliget unægtelig blevet forskubbet overordentlig meget til den gale side. Det er naturligvis en beskeden tilbageføring, der sker, men vi skal da ikke undlade at glæde os over de små lysglimt, vi en gang imellem kan finde i regeringens politik — specielt i den del af den, som ligger i omegnen af omsforliget.

Nu går jeg ud fra, at de ærede forligspartnere venstre og de konservative vil benytte den samme argumentation, som regeringen benytter, når talen er om at ændre på omsforligets vilkår. Det må da være ganske givet, at denne linje kan der ikke ændres i. Jeg er helt sikker på, at den må være skrevet og hugget i klippen, og jeg vil håbe, at den højtærede finansminister vil sørge for ikke at lade sig lokke ud på glidebanen — han har vist sig så standhaftig, når der blev stillet forslag om forbedringer inden for forligsområdet. Lad os håbe, at man vil fastholde dette punkt.

I øvrigt har man benyttet lejligheden til at udtale de sædvanlige ønsker om, at nu må man se at få en skattereform. Det skal jeg såmænd gerne stemme med i, for det er så sandelig rigtigt. Det er en overordentlig besværlig skatteform, vi har her i landet. Det ærede medlem hr. Peter Nielsen turde næsten ikke bruge de rigtige ord om, hvordan sømandsskatten egentlig var, hvor man havde fjernet sig fra den kinesiske måde for beskatning, man bruger her i landet, med skattefradrag og med at betale af forrige års indtægt.

Skal vi overhovedet drømme om at få en skattereform her i landet, er der nogen, der bliver nødt til at have mod til at sige, at det betyder fjernelse af skattefradragretten og indførelse af kildeskat. Det er sagt så mange gange, men man kan selvfølgelig godt opføre en eller anden kinesisk